

CAMBIOS EN NUESTRA REVISTA

Como anunciabamos en el último número de COMARCA DEPORTIVA, cambios y reestructuración en la empresa, nos obligaron a dejar de salir durante un par de semanas.

Entre otros de orden interior, COMARCA DEPORTIVA ha reducido su formato, cuya modalidad de bolsillo, esperemos sea bien acogida por nuestros lectores. También en el aspecto informativo los cambios han sido varios y

esperamos hacer mas, siempre cara a una mejor y mayor amplitud de información.

Todods estos cambios han sido motivados para ponernos al día y poder imprimir una publicación de acuerdo, creemos, con las coyunturas actuales de cambio que se están dando actualmente en nuestro país, cuya crisis económica imperante tanto incide en todos los sectores y especialmente

en la prensa escrita y a todos los niveles.

Nosotros queremos seguir en la brecha y mejorar en todos los aspectos, pero siempre sin perder de vista las metas que se puedan alcanzar condicionadas por los mencionados momentos actuales de crisis. En una palabra, queremos ser realistas. Nuestros lectores son los que tienen la palabra, con su aceptamiento, para decirnos si vamos o no desencaminados. Como en otras tantas cosas, el tiempo decidirá. De momento, damos las gracias a nuestros lectores que durante diecinueve años nos han venido ayudando con su colaboración, y esperando poder seguir contando con la misma.

ART I ESPORT

L'art és l'esport de l'esperit, i l'esport és l'art del cos. L'objectiu d'ambdues activitats cerca la bellesa. En les Olimpíades de la Grècia antiga l'esport i l'art s'agermanaven. Els millors poetes cantaren les victòries dels atletes. Pintors, escultors i arquitectes veieren en l'esport motius de llurs creacions i les seves obres han estat arxiu d'informació històrica. En la cultura grega hi juga un paper fonamental l'esport, i l'art.

Però l'art i l'esport no cerquen només la bellesa sinò que esdevenen factors importants en la formació de la societat. Un altre exemple el tenim a casa nostra. Amb motiu de l'Olimpíada Popular que havia de celebrar-se a Barcelona l'any 1936 del 19 al 26 de juliol, Josep M^a de Sagarra en va escriure l'himne, quina primera estrofa deia:

*No és per odi, no és per guerra
que venim a lluitar de cada terra.
Sota el cel blau
l'únic mot que ens escau
és un crit d'alegria: la pau.*

I aquesta Olimpíada pensada com un instrument de convivència havia d'ésser també una nova prova de l'estreta relació entre l'esport i l'art i la cultura. Només l'egoisme de l'home pot desnaturalitzar la intencionalitat d'aquestes dues manifestacions humanes. A casa nostra no és pas massa freqüent comprovar que els aficionats de l'esport ho són també de l'art. Sembla ser que l'esport i l'art siguin incompatibles. I és una llàstima. Perquè l'esport i l'art s'autonecessiten, i han de col·laborar en la formació integral de la persona com individu i en la creació de la nova societat.

Sortosament existeixen esportistes que estimen l'art. Un exemple el trobarem a la Galeria Espai 3/M. ALEXANDRE VILA, esportista i pintor. Fou jugador del C.E. Granollers de futbol en els temps heroics quan el futbol militava a Tercera Divisió. En el mateix equip hi figuraven noms com Ricart, Serratusell, Canal, Moret. Fútbol i pintura, una lliçó poc acostumada. Entendre la dualitat integradora de la persona. Força física i sensibilitat espiritual, dues qualitats, mai dos conceptes contradictoris. Ambdues fruit d'una cultura humanista. Malauradament la tasca encara resta llarga i difícil. El món de la força i el món de la sensibilitat són massa sovint antagònics. Per a molta gent és gairabé impossible comprendre que la força física necessita de la sensibilitat i que la necessita de la força física.

Joan Sala i Vila